

i en Kommune, hvor man har en saadan enkelt stor Indkomst, kan undgaa at lægge Ligningen for alle Indkomsterne saa at sige alene under Hensyn til den enkelte store Skatteyder, idet man stadig maa have i mente, at man ogsaa skal have en efter hans store Indtægt passende Skat af ham. Om der end kan gøres Indvendinger — og jeg ogsaa har haft mine Betæneligheder —, maa det indrømmes, at der ogsaa her tages Sigte paa at faa jævnet Overgangene mellem de smaa og de større Indkomster, saa at Skatten falder saa ligeligt, som det lader sig gøre, i Forhold til de paagældendes Skatteevne.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Hensyntagen til Forskellen i Kaar for dem, der have mange Børn, og dem med samme Indkomst, der have faa eller ingen Børn, havde man i Kommissionen foreslaaet, at for saa vidt der var over 4 Børn, og Indkomsten var under 1,500 Kr., skulde der fradrages 100 Kr. for hvert Barn. Man fandt i Folketinget, og jeg har kunnet slutte mig dertil, at det var mere rationelt at tage de Fradrag, der allerede nu hjemles for Statsskattens Vedkommende. Det er vistnok mere praktisk end det af Kommissionen foreslaaede, og det maa indrømmes, at det ogsaa har mere Betydning, idet der tages Hensyn til alle Børnene. Det har jeg derfor ingen Betæneligheder haft ved at tiltræde.

De største Forandringer ere naturligvis dem, der vedrøre Erhvervsskatten. Der har man for det første baade i de i Fjor i Folketinget vedtagne Forslag, derpaa i Kommissionen og nu i Aar igen i Folketinget udvidet Kredsen af dem, der kunne inddrages under Erhvervsbeskatning, saaledes, at den ogsaa omfatter de i en Kommune ansatte, men i den anden Kommune boende Tjenestemænd, og tillige Personer, som ere fast ansatte i Virksomheder, der drives i en Kommune, men som bo i en anden Kommune, dog for disses Vedkommende kun, for saa vidt angaar den Del af Erhvervsindkomsten, der er over 2,500 Kr. Man har i Folketinget ved her at sætte 2,500 Kr. som det Beløb, der undrages Erhvervsbeskatningen, søgt at imødekomme et Ønske fremsat fra specielt de Kommuner, der ligge umiddelbart op mod Købstæderne, og som finde, at det vilde gaa i høj Grad ud over dem, hvis man gik saa vidt, som Kommissionen og jeg i Overensstemmelse med den foreslog.

Men den Udvidelse, der bestaar i Inddragelse af nye erhvervsskattepligtige Personer, er kun den mindre. Den største

Betydning for Erhvervskommunerne har den foreslaaede Bestemmelse om, at man i Stedet for som tidligere at benytte Kommunens Skatteprocent, den Skatteprocent, man efter den gældende Skattelovs § 8 udfinder, skal have Ret til at benytte Ligningsprocenten. Det foreslaas tillige, at der i alle Kommuner, hvor man har Kildetillæg, ogsaa for Erhvervsindtægters Vedkommende skal benyttes Kildetillæg, men da det navnlig for Købstædernes Vedkommende kun er meget faa Steder, man har disse Tillæg, vil den Del af Forslagets Bestemmelser ikke faa større Betydning. Derimod vil Benyttelsen af Ligningsprocenten i Stedet for Kommunens Skatteprocent selvfølgelig for Erhvervskommunerne være en ikke ubetydelig Fordel. Jeg maa indrømme, at jeg deler den Betragtning, at en Indkomst, der falder i en Kommune, bør behandles ens, hvad enten den, som nyder Indkomsten, bor udenfor denne Kommune eller i den. Jeg kan ikke rigtigt se, med hvilken Begrundelse man gør den Forskel, at den Mand, der bor udenfor Kommunen, skal behandles lempe ligt baade med Hensyn til Kildetillæg og navnlig da med Hensyn til Ligningsprocenten, idet Ligningsprocenten gennemgaaende er betydelig højere end den kommunale Skatteprocent. Jeg tror saaledes, at det er fuldt svarligt, om jeg end skal indrømme, at det for nogle Opholdskommuner maaske vil blive følt som et noget haardt Tab, man foraarsager dem ved denne Bestemmelse. Men jeg synes ikke, at der kan føres noget virkeligt Forsvar for, at en Indkomst skal behandles anderledes, naar Manden bor indenfor Kommunen, end naar han bor udenfor. Derfor mener jeg, at man med Rette kan kræve Ændringer, og navnlig at Erhvervskommunen med Rette har følt sig brøstholden. I Henhold til de gældende Regler er der nemlig den Forskel, at den Indkomst, der falder i en Kommune, bliver, naar den paagældende bor udenfor Kommunen, ikke beskattet med samme Procent, som hvis vedkommende boede i Kommunen.

Det er de væsentlige Ændringer i det bestaaende, jeg her har nævnt. Jeg skal ikke komme ind paa Enkeltheder i Forslaget, ogsaa af Hensyn til det noget sene Tidspunkt, men disse Enkeltheder ville jo selvfølgelig for ærede Medlemmer være bekendte gennem Kommissionsbetænkningen, der er vedhæftet det af Regeringen forelagte Forslag, ligesom ogsaa gennem det af Folketinget vedtagne, en lille Smule